

СЕНАТ СХВАЛИВ ЗАКОНОПРОЄКТ ВИДАТКІВ НА ЗАКОРДОННУ ДОПОМОГУ

Вашингтон. — 1-го липня Сенат затвердив проєкт видатків на закордонну допомогу й вирішив передати схвалення законопроєкту на розгляд спільної конференції з Палатою Представителів. Метою цієї спільної наради є домовитися щодо розбіжностей, які стверджено у приділенні фондів на закордонну допомогу під час голосування над законопроєктом в Палаті Представителів і в Сенаті. Перед тим, як схвалити законопроєкт про видаткування 5,318,732,500 доларів, Сенат ухвалив пропозицію відкласти цей законопроєкт до комісії закордонних справ для відповідного зменшення передбачених проєктом видатків. Зменшення передбачувало на півтора й на один мільйон, проте внески відкинуто більшістю 48 проти 34 голосів. При тій нагоді, лідер республіканської більшості в Сенаті, сен. Роберт Тефт звернув увагу опозиції на пізнішу можливість знизити видатки, коли розглядатиметься окремий законопроєкт видатків. Групу, що намагалася знизити видатки, представляв в своїй мові Лутіан Е. Лонг, який пропонував обмежити видатки в закордонній допомозі на 1954 бюджетний рік (що розпочався 1-го липня) до 4,998,732,500, себто до такої суми, яку схвалила недавно Палата Представителів. Інша справа, що притягас до себе увагу сенаторів, це термін закінчення закордонної допомоги. Передбачувало в Сенаті закінчення закордонної допомоги на 1956 рік, на пропозицію керівника комісії збройної служби, сенатора Л. Солт-стона, продовжено на один рік, поскільки, як заявив керівник комісії, інакше не буде можливості завершити намінену готовність закордонних країн, що пов'язана з виконанням передбачених військових замовлень.

\$9,389,000,000 дефіциту в 1953 р.

Вашингтон. — Секретар скарбу Джордж М. Гомфрі подав до відомо, що 1953 бюджетний рік закінчиться з найвищим під час миру недобором — \$9,389,000,000. Одноразово повідомлено, що внаслідок цього тяжка державна скарбниця позначатиметься грошми в сумі від \$5,500,000,000 до \$6,000,000,000 на рахунок майбутніх податків. Ця позначка також буде найвищою під час миру, і це не знати, які відсотки буде держава за неї платити. 1954 року уряд платив за подібну позичку 1½% за 9 місяців. Приходи вносили в 1953 р. \$65,000,218,000,000, а видатки \$ 74,607,000,000. Державна скарбниця мусить позичати гроші, бо в першій половині року приходило до каси 70% податків, а в другій, це значить від липня до грудня, тільки 30%. Корпорації радо позичають урядові гроші, бо їх пізніше зараховують їм на конто податку. Уряд мусить подати про те, щоб Конгрес підняв граничну суму державної заборгованості. Тепер уряд має право заборгуватися найвище до \$275,000,000,000.

Президент підтримує оборонний бюджет \$ 34 мільярди доларів

Вашингтон. — Президент Айзенгавер, окремим листом, висловив свою підтримку бюджету на оборонні видатки країни в 34,000,000,000 доларів. Лист цей зачитав в Палаті Представителів, яка нараджується над військовими видатками, республіканський представник з Кензасу Е. П. Скріввер. Бюджет, що тепер розглядається, виявився зменшення оборонних видатків в порівнянні з проєктом видатків, виготовленим урядом Трума-

Л. Ф. Еріксон призначений директором „Голосу Америки“

Вашингтон. — Шеф адміністрації міжнародної інформації, Роберт Джонсон сповістив про призначення нового директора агенції державного департаменту „Голосу Америки“, яким став Леонард Ф. Еріксон. Урадування нового директора розпочинається 27 липня, а його річна платня рівнятиметься 13,000 доларам. Урадування Еріксона припадає на час усамітнення

ПЕРЕРВАНО ПЕРЕГОВОРИ В СПРАВІ ЗМІНИ ЗАКОМУ ТЕФТА—ГАРТЛІ

Вашингтон. — Переговори в справі зміни робітничого закону Тефта—Гартлі перервано, бо натрапило на такі труднощі, що їх важко розв'язати. В цих переговорах брали участь такі представники: від Білого Дому, державні секретарі праці і торгівлі, голови конгресових комісій (Палати Представителів і Сенату) та сенатор Роберт Тефт із Огайо. Труднощі виявилися в тому, що секретар праці Мартін П. Діркін хотів би зовсім скасувати закон Тефта—Гартлі, бо сам Діркін тісно зв'язаний з робітничим рухом, — він бувши головою профспілки палачів, — але як член уряду президента Айзенгавера він може в цьому

The Fourth of July

INDEPENDENCE DAY — СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

„УКРАЇНА ПІД СОВЕТАМИ“ Н. МЕННІНГА — НОВЕ ВИДАННЯ У.Н.С. АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

У Видавництві „Bookman Associates“ в Нью-Йорку тільки що вийшла друком нова праця Кларенса А. Меннінга, професора Колумбійського університету та одного з найбільш відомих і популярних американських авторів на східно-європейські теми, книжка „Україна під Советами“ (Clarence A. Manning: „Ukraine Under the Soviets“). Книжка має 224 сторінки та 25 розділів: 1. Тло комуністичного триумфу; 2. Основація Української Східно-Східної Республіки; 3. Доба воєнничого комунізму; 4. Нова Економічна Політика; 5. Українізація; 6. Літературний ренісманс; 7. Наукове відродження; 8. Микола Хвильовий; 9. П'ятирічка; 10. Голод; 11. Голод, Сове́ти і світ; 12. Початковий суди; 13. Зворот культурної течії; 14. Запад; 15. Тридцять років; 16. Україна в п'ятих 30-тих роках; 17. Перша окупація Західної України; 18. Західно-українська протидія; 19. Сове́ти й українці в Румунії; 20. Німецький напад на Сове́ти; 21. Поворот комуністів; 22. Совєтська Україна під час 2-го Світового Війни; 23. Україна після 2-го Світового Війни; 24. Совєтська культурна політика в Україні після війни; 25. Совєтська релігійна політика. Крім того, в книжці є передмова, вказівник використаних матеріалів та індекс імен і назв. Книжка була опрацьована на підставі джерел і матеріалів, відданих автором до розпорядження головному Науковому Товариству ім. Шевченка. Описана книжка була подвійно розглянена Культурною Комісією Українського Народного Союзу. Хоч цей твір базований на наукових та історичних джерелах та приготований автором-науковцем, він написаний в популярний спосіб та надається до найширшого вжитку. Це перша того роду історія підсовєтської України, окупаційної комуністичної держави й української боротьби за волю, доведена до найновіших часів, аж до смерті Сталіна. В передмові до твору м. ін. сказано: „Не буде перебільшенням твердження, що російські комуністи використали українську землю й українське населення як лабораторію для своїх майбутніх завоювань. Там, між українським народом, Ленін і його співробітники випрацювали їхню програму розбиття, просвіщення, завоювання, експлуатації й русифікації, яку вони з таким успіхом застосовували від закінчення першої світової війни. Українцям дорого коштувало служити за таку лабораторію. Вони гинули міль-

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР НЕ ВТРАЧАЄ НАДІЇ НА ПЕРЕМИР'Я ЗІ ЗГОДОЮ КОРЕЇ

ОЧІКУЄ ЗАДОВІЛЬНОГО ВИСЛІДУ НАРАД В СЕУЛІ; ІНШІ НЕ ПОДІЛЯЮТЬ ЙОГО ОПТИМІЗМУ

ЗДА НЕ МАЮТЬ В ПЛАНІ „ФІЗИЧНОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ“ НА ДОПОМОГУ ПОНЕВОЛЕНИМ НАРОДАМ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер заявив вчора на пресовій конференції, що зрив проти совєтського окупаційного режиму в Східній Німеччині поширення силою пожежі без передбаченого дилі, але З'єднені Держави не мають в плані „фізичної інтервенції“ по совєтському боці залізної заслони. Президент вважає, що продовження заворушень за залізною заслоною є важливим фактором в теперішній політиці, бо дає доказ, що воли не можна здавати. Не плітучи жадної фізичної інтервенції на допомогу вільним змаганням поневолених Москвою народів, президент Айзенгавер пропонує, щоб всі заяви й твердження представників американського уряду мали виразити на меті доказувати й переконувати поневолені народи, що вони не є самі та що вони мають приятелів у вільному світі. Один з приватних на конференції кореспондентів пригадав президентові Айзенгаверові його виборчу обіцянку, що він працюватиме для звільнення поневолених народів і чи він не думає, що тепер настала така нагода, щоб допомогти тим народам у вільних змаганнях. Президент відповів, що він і його уряд додержатимуться обіцянки в цій справі, але та обіцянка не вилучас того, що можна б назвати „фізичною інтервенцією“. Президент висловив свій подив до всіх тих, які в обставинах совєтської тиранії мають мужність виступати до боротьби за свою волю й переконаний, що вони раніше або пізніше досягнуть свою мету.

Вашингтон. — Президент Д. Айзенгавер висловив вчора на пресовій конференції свою „глибоку надію“, що теперішні переговори американських представників з представниками корейського уряду в Сеул закінчаться задовільно та що Південна Корея й очолюваний президентом Сінгманом Рі II уряд остаточно таки погодяться на перемир'я на успішних вимогах. Все ж такі президент цим разом вже не старався поменшувати труднощі, які ще стоять на шляху до перемир'я. Оптимізм президента Айзенгавера щодо можливостей здобуття корейської згоди на перемир'я не поділяють інші представники уряду, головні, що основні знаннямознають та тісніше зв'язані з перебігом нарад в Сеул. Вони вважають, що оптимізм президента базований радше на надії, ніж на фактичному стані та запобігають, що найбільш дві-три дні будуть „рішальні“ в цій справі, бо З'єднені Держави будуть змушені вжити важке й трудне рішення, якщо президент Рі не відступить від своїх теперішніх домагань. Президент Айзенгавер твердив на конференції, що теперішні американсько-корейські суперечності відносно перемир'я можуть послужити прикладом тих розбіжностей, які часто розділяють союзників, які на ділі визнають ті самі принципи й змагаються до тієї самої мети. Подолання цих розбіжностей утруднює факт, що в Кореї ще перебуває ворог — додав президент Айзенгавер. Він підкреслює, що американсько-корейські розбіжності думкою щодо перемир'я є „дуже дійсний“ і їх більшість ще та обставина, що корейці підходять до тієї справи більш емоційно. Він все ж таки „глибоко цінує“ те, що теперішні розмови в Сеул вийде „задовільна розв'язка“. В дипломатичних колах вважають, що през. Айзенгавер, висловлюючи свої надії й переконання, ще не бачив нової ноти президента Рі до уряду З'єднених Держав, яку власне в тому часі переслав до Вашингтону з Сеул спеціальний виставлений президентом Айзенгавера, асистент державного секретаря для далекої — східних справ Волтер Робертсон. В цій ноті президент Рі обстоює своє домагання військового альянсу з Америкою ще перед підписанням договору та американського зобов'язання почати знову на повну скало військову акцію за об'єднання Кореї, якщо червоні не погодяться на таке об'єднання мирним шляхом впродовж трьох місяців після підписання перемир'я. В поінформованих колах вважають, що немає жадних відгуків на те, щоб З'єднені Держави прийняли цю вимогу. В Сеул відбулися чергові наради між президентом Рі й Волтером Робертсоном, але й цим разом вони не дали жадного результату. В політичних колах вважають, що З'єднені Держави опинилися в досить складному положенні, з якого не має багато виходів. Прийняття корейських вимог означало б не тільки заповіднення нової війни, але й серйозні розбіжності в таборі альянтів, а підписання перемир'я без згоди Кореї було б з черги зародком нової війни, в якій альянти могли б опинитися в положенні, що вимагало б їхнього виступу проти Кореї.

Президент висловив незадоволення очищенням книгозбірень

Вашингтон. — Під час пресової конференції, президент Айзенгавер висловив своє незадоволення способом проведення перегляду 189 закордонних книгозбірень інформаційної служби державного департаменту. В бібліотекарі книгозбірень інформаційної служби отримав напори, за яких вони дітями при перегляді книжок книгозбірень. Зокрема президент висловив своє незадоволення ставленням до авторів детективних творів Е. Гемінґуей, який недавно підписався з комуністами.

П-ні Места відвідала Україну; що вибирається до Києва

Москва. — Пані Пірлі Места, колишня американська амбасадорка до Люксембургу, повернулася до Москви з чотириденним поїздом на Україну та відвідині її промислових районів. Вона була першим закордонним відвідувачем України після другої світової війни. Звідвідині Дніпропетровська та деякої фабрики в Запоріжжі й Харкові, п-ні Места заявила, що вона бачила „все, що бажала бачити“, що „був дуже інтересний досвід“ та що „росіяни робили для нас все, що могли“. Ратифікований поїзд на Україну та відвідині її промислових районів урядник американської амбасадри в Москві, Дейвід Клайд, та його дружина. П-ні Места заповіла, що вона вибирається ще на відвідини до Києва, столиці України, де задумує провести „багато днів“.

467 „народних поліцаїв“ втекло на Захід впродовж червня

Берлін. — Червень цього року зазначився рекордним числом дезертирів із т. зв. народної поліції, що її створили Сове́ти в східній частині Німеччини. Досі найвищим місячним числом таких втікачів було 324 дезертири у січні цього року, тимчасом у червні втекло їх аж 467. Вони належать здебільша до частин, стаціонарних біля Цейка в Саксонії, а перекликали їх до Берліну на приєднання революції берлінців 17-го червня. Як відомо, багато тих поліційних відділів просто відмовилося стріляти на берлінських робітників і цим піддали в сумнів взагалі доцільність творення „вільної“ Москви „народної“ німецької армії. Саме ота народна поліція мала бути л'язком такої армії, запланованої початково на 120,000 душ, при чому казалося, що буде там старшинський кадр, потрібний для можливої негайної розбудови армії до сили 500,000 душ. Тепер, як повідомляє німецький соціал-демократичний часопис „Соцетраф“ у Зах. Берліні, Сове́ти ринуться зменшити наполовину „народну поліцію“ до сили 75,000 мужів і старшин.

В Тунісі вбито престолонаслідника, що був приятелем Франції

Туніс, Африка. — Від кулі скритовиниці загинув тут вчора принц Аззедіне Бей, претендент до корони Тунісу та один з приятелів Франції в цьому П'яфріканському протектораті. Вбивник закрався до палацу Аззедіна та віддав до нього два стріли, один з яких був смертельний. Син принца допоміг зловити вбивця, який виявився колишнім засудженим Геді Бен Браґієм. Він заявив, що за це зобов'язав йому заплачено — 200,000 франків (571 долар) та подав список тих, що його наймали на цей злочин. Поліція думає, що той список є „фантастичний і неможливий“. Вбивство принца викликає низку політичних комплікацій в складному й постійно неспокійному положенні Тунісу.

Англієць покликаний на високі становище у НАТО

Рокенкур, Франція. — Маршал британської літунства, сер Вейлс Ембрай, командир британських бойових літунів, зв'язаний з зальним планом організації збройних сил Атлантичного Пакту, при чому, м. і., командиром всіх наземних частин в Зах. Європі (Франція, Зах. Німеччина, Бельгія і Голландія) став французький маршал Альфонс Пієр Жуєн. Ці зміни є безумовно важливою констатцією у користь англійців і французів, що віддавна вимагали для себе більшої та відповідальнішої участі в командованні збройними силами держав Атлантичного Пакту, ген. Алфреда Грунтара, що приходить на місце ген. Ріджвея. Ці зміни стоять у зв'язку з зальним планом організації збройних сил Атлантичного Пакту, при чому, м. і., командиром всіх наземних частин в Зах. Європі (Франція, Зах. Німеччина, Бельгія і Голландія) став французький маршал Альфонс Пієр Жуєн. Ці зміни є безумовно важливою констатцією у користь англійців і французів, що віддавна вимагали для себе більшої та відповідальнішої участі в командованні збройними силами держав Атлантичного Пакту, ген. Алфреда Грунтара, що приходить на місце ген. Ріджвея.

НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ВІДКИНУВ ДОМАГАННЯ ОПОЗИЦІЇ ВІДНОСНО КОНФЕРЕНЦІЇ „ВЕЛИКОЇ ЧВІРКИ“

Бонн. — Наслідком послідовної кампанії німецьких соціал-демократів, які ставлять на перше місце проблему з'єднання Німеччини й узалежнюють від неї своє становище до Пакту Безпеки та взагалі до західних альянтів, отже і до питання про відновлення німецької збройної сили, теперішній канцлер Німецької Республіки, д-р Аденауер опинився в дуже скрутній ситуації. На нарадах Бундестагу (нім. парламенту) він був примушений піддати під осуд заклик соціал-демократів, щоб Німеччина настановила на скликання конференції „великої чвірки“ зараз після конференції трьох західних міністрів закордонних справ у Вашингтоні для справи об'єднання Німеччини. Голосування дало вислід 178-166, при 11 відсутніх, так, що Аденауєра більшість в народі позначалася страшенне сумнівно. Соціалісти закидають Аденауєрові, що він цілком стоїть під диктатом американців і це дуже небезпечний для нього демомогічний аргумент, коли рідшимуть маси виборців у найближчих виборах до німецького парламенту осіною цього року. Аденауєр свідомий цього й мав би тому він заявив зараз після отого голосування: „Як голова західно-німецького уряду, я можу сказати, що зроблю все, що лежить у моїх силах, щоб довести до розмов 4-ох великодержав над проблемою Німеччини, якщо лише існуватиме найменший шанс успіху“. Тепер німецька преса аналізує значення цього останнього застереження Аденауєра про „найменший шанс успіху“. Гадають, що він мав при цьому на увазі вимогу 3-ох західних великодержав в їх ноті до Сове́тів із вересня мину. року, в якій вони ставили передумовою їх розмов з Сове́тами про Німеччину прийняття трьох засадничих точок: вільні вибори в цілій Німеччині, вибір вільного загально-німецького уряду на основі вислідів виборів і участь того уряду в мирових переговорах. Револьта берлінців з 17-го червня ц. р. загострила проблему з'єднання Німеччини, озлобила німців ще більше проти Сове́тів, але й не припустила приятелів західних держав через їх пасивність, з якою вони придивлялися подіям у Сх. Німеччині.

СВОВОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном: Foreign and Jersey City Rates:			
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зоб'язується повертати незамовлені матеріали.
Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗДА

„Форт оф Джулай“ — Свято Незалежності — наблистає тепер з кожним роком шораз більшої поваги, — подібної до тієї, яку можна заважити, коли читасмо спогади про ці свята в перших десятиріччях незалежності країни. З якою великою повагою, прямою пошаною, ставилися тоді промовці на такому святі до ідеалів Декларації Незалежності, що мали стати світочем для всіх народів у цьому світі! Але згодом, як ЗДА зросла в небувалу силу і стала першою потугою в світі, „Інтендженс Дей“ ставав радше днем розваги, ніж пригадкою важкої боротьби за великі ідеали. Шойно тоді, як червоний тоталітаризм став навіть загрозою такій великій силі, як З'єднані Держави, Свято Незалежності почало прибирати свій давній характер. Давні фрази промовців про велич і непереможність ЗДА заступила холодна пригадка Батьків цієї країни, що навчали, що волю не тільки треба вміти вибороти, але й треба вміти втримати, скроплюючи це втримання час від часу ще й кров'ю.

Автор Декларації Незалежності, Тома Джеферсон, був високо освітлена, ліберальна людина, яка обіймала своїми волеволюбними ідеалами весь світ. „Я присягав при Вожоми вітаті вічну ворожість кожній тираниї...“, писав Джеферсон. Але він теж одержав призначення, що „першою в моїм серці є моя рідна країна, а всі інші країни мають першесте відповідно до того, як дружно вони до нас відносяться“. На такому здоровому націоналізмі зродилися ЗДА. Франція, що тоді протиставляла „збунтованим“ американцям помічну руку, хоч і з власного інтересу, щоб ослабити свого історичного ворога — Англію, мала і має в Америці заперечене тепле серце. Не забула й не забуває Америка тих європейських добровольців, що становили до боротьби по її боці. Треба згадати хоч би Косцюшка та Пулаского, щоб зрозуміти, чому Америка так добре ставилася до Польщі по першій світовій війні. Це дуже важливе і в теперішньому моменті, коли Америка в постійних конфліктах з Москвою і шукає прихильників, яких потребує тепер можливо ще більше, ніж в той час, коли проголошувала свою незалежність. Росія мала тут довго добре ім'я, не зважаючи на зневажливі царський абсолютизм, головною тому, що прислала до Нью-Йорку свою флоту в скрутну для Америки хвилину в час Горюхінської війни, хоч і вона робила це у власному інтересі, для маніфестації проти Англії, яка підтримувала Швецію, а теж надією дістати в свої руки польських повстанців, що втекли до Америки. Шойно Korea і пролята через Москву американська кров, як теж московська протипамериканська пропаганда, знищили той романтизм і тепер про нього вже ніхто й слівцем не згадує. Але не так було давніше. Тому тепер добра нагода для нас висвітлити тісні зв'язки між українським народом і американським, так гарно обраний в поетичну форму генієм України ще понад 100 років тому. Ту природу прихильності двох наскрізь демократичних і волеволюбних народів висвітлити і закріплити — це й наш головний обов'язок.

Американська Декларація Незалежності це голосний протест проти тираниї, це глибока віра в нарід, в демократію. Пам'ятаймо, що американський нарід не хотів відірватися від „рідного брата“, він тільки домагався повної самоуправи, щось так, як це було спрешу до домаганнями Української Центральної Ради в перших її Універсалах. Лише вперість англійського короля та уряду, допомогли американським самостійникам виступити з програмою повної незалежності й лише тоді зродилися Декларація Незалежності, так, як зродився з подібних причин Четвертий Універсал в Україні в 1918 році. Не забуваймо і за те, що Декларація Незалежності з 4 липня 1776 року, це був тоді тільки папірдокумент, за здійснення якого треба було ще проляти впродовж довгих років дуже багато крові. Викінці перемога велика ідея волі й незалежності, і то не тільки для З'єднаних Держав, але, як це підкреслює Джеферсон, теж і для того світу, що терпить від деспотизму і тираниї.

Згадуючи за ту славу подію президент Айзенгавер візав націю, що цю гісторичний „Форт оф Джулай“ став „Днем Молитви“, проханням до Бога, щоб допоміг Америці розумно й справедливо розв'язати ті величезні проблеми, що стали перед нею.

Американські автохтони в Нью Йорку

Місто Нью Йорк святкує початок року 300-річчя свого заснування. З цієї нагоди відбуваються різноманітні свята, паради й з'їзди. Такі імпрези продовжуватимуться до літнього наступного року. Очевидно, осінній і зимовий час позначатимуться великими з'їздами й конвенціями.

Першу імпрезу влаштували колишні тубільці — автохтони Нью Йорку, тобто американські індіанці, яким присвячено окремий тиждень, від суботи 20 до п'ятниці 27 червня. Коло 300 індіанців, вдягнених по давньому, в одягах з колишніх прикрасами, приїхали залізничними потягами з північної частини штату Нью Йорк, у суботу 20 червня, сформували похід по центральній П'ятій авеню біля 42 вулиці в супроводі оркестру з міського санітарного департаменту маршували серед тандів і приспівів, на повну радість глядачів, до Юніон Сквер. Там ждав на них посадинок Вілсент Імперієлі в оточенні міських достойників і привітав їх відповідною промовою. Індіанська організація „Арров“ (Стріла) представила нащадків племен, що колись жили в самому місті, заки ще осередок теперішнього Нью Йорку, тобто острів Мангеттен, не перейшов у руки білих людей. Ці племена такі: Сенека, Могок і Онондага, що спільно творили колись одне Ірокоїв. У промові бесідники пригадували, що предки теперішніх індіанців продали були в 1626 р. голландському губернатору Рові Петрові Мінуїтві острів Мангеттен за різні забавки, вартості колишніх 60 голландських гульденів, тобто на американські гроші 24 долари. Тодішній Нью Йорк з назвою „Новий Амстердам“ охоплював південний скрамок острова Мангеттену.

В п'ятницю, 26 червня приїхали на закінчення Індіанського тижня ще інші індіанці з західних штатів, щоб спільно відсвяткувати спомини ратифікації у вересні 1789 р. договору шості Індіанських націй з Джорджом Вашингтоном. Колишню церемонію повторено тепер на ступнях Федерального будинку на розі Вол і Нассо вулиць, після чого двох індіанських дітей склали вніч перед статуєю Вашингтона, що стоїть перед Федеральним Будинком. Голова племені Сенека, Джексі Корнеліус, нащадок у прямій лінії колишнього ватажка того самого імені, що підписав з Вашингтоном колишній договір, брав участь у теперішній церемонії, під час якої прочитано Проклямацію Вашингтона в справі закінчення спору Північно-Західних Індіанських Націй з З'єднаними Державами.

З нагоди тристатіччя місто Нью Йорк влаштувало прилюдну виставу цілої низки документів „З перших Трох Сторіч“ в Прилюдній Виблютеці при 42 вулиці. Там теж виставлено різні свідчення, картини й малюнки з історії міста, а окремо приладжено на цей час ще постійний Музей міста Нью Йорку в горішній частині П'ятій Евені. Все це дуже цікаві речі, головною для гостей з інших міст, що приїждять до Нью Йорку, який довгі часи не тільки був для Європи представником і осередком „Нового Світу“, але й брамою для пізніших імігрантів усіх націй.

Тому, що історія міста Нью Йорку пов'язана з історією цілої Америки, його тристатіччя зацікавлена ціла країна. Для точнішого запам'ятовування з містом треба хіба переглянути заголовки цих сторінок в бібліотеках про його історію. З-поміж них треба б згадати хоч одну, а саме „Провідник Міста Нью Йорку“ (New York City Guide), складений цілою плеядою письменників, покликанних до цієї праці за часів економічної кризи. Адміністратору Поступу Робіт за президента Френкліна Д. Рузвельта, відомого під скороченою назвою „Добро П'ї Ей“. Цей провідник, розгортаючи панорами Нью Йорку, згадує про різні племена індіанців, що жили на теперішній території міста. Усіх племен згадує в книжці сім: племя Мангеттен, жило поза теперішнім острівом Мангеттену, хоч продано острів Петрові Мінуїтві; далі племена: Сі-ваной, Матінекок, Меспат, Джакемо, Унамі з роду Делеварів у Канаді. З тих племен залишилися тільки назви кількох осель, перемішаних в теперішньому часі на передмісті.

У згаданій книжці знаходимо згадки й ширші описи осель, колоній, установ, культурних осередків найрізноманітніших національностей, що тепер живуть і діють в Нью Йорку, а пам'ятки колишніх автохтонів, отже дійсних власників і господарів Нью Йорку, зберігаються тільки в групі музеїв на „Вашингтон Гайтс“, відомих під назвою: Музей Американських Індіанців — Американське Географічне Товариство — Етнографічне Товариство — Американське Нудистичне Товариство — Американська Академія Мистецтв, й Літератури.

З невідомих національностей згадані установи й підприємства, домів і церкви найменше двадцяти національних груп, але про якусь українську установу нема ані слівця, хоч у часі видавця „Провідника Нью Йорку“ були в самі Мангеттені дві українські церкви й існував ще Український Народний Дім, при Шостій вулиці.

Це можна пояснити хіба тим, що в „Добро П'ї Ей“ було при того роду праця багато червоних, як не комуністів, то їх симпатиків.

Цікавим збігом обставин зареєстровано українське ім'я в інших книжках, що описують помітні залишки старого Нью Йорку, а саме в історії айрської лавари, заснованої ще в 1854 р., отже сто років тому, майже напроти української церкви св. Юрія при Сьомій вулиці. Джоєф Мічел, автор книжки „МекСорліс Вондерфул Салу“ виданої до цього два роки тому, описує гостинницю, яка збереглася до теперішнього часу

напр., дружина Миколи Кохановського, яку я добре знав пізніше. Ми звали її (в роках 1905-6) Кохінкіною, від Кохановської й хіба, бо вона справді нагадувала з обличчя хінку (китайку). Але це прізвисько мало й інший пошмак, бо кохінкінами звалися у нас окрема расова порода курей.

Мені здається, що серед нас був і другий студент Ветеринарного Інституту, теж Андрійський, на ім'я Петро, але тепер не можу на це присягнути. Мусіли бути поміж нами й Петлюриний приятель М. Гмиря й Іван Рудичів, але я не пам'ятаю вже, чи був а тоді з ними знайомий. Міг із ними стрічатися, як і з багатьма іншими, не знаючи їх імені й прізвиська.

Приношу те, на всякий випадок, що знаю про дальшу долю деякого з тодішніх моїх знайомих, бо про багатьох нема ніяких відомостей, покинувши свою Полтавину ще перед 1-ою світовою війною. Буду дуже вдячний, якщо знайдеться хтось із земляків, що доповнить ці мої відомості.

Отже Петро Андрійський став визначним учнем, дов-

За дійсний фронт проти комунізму

На фронті Координаційного Центру Антикомуністичного Боротьби популярно (чи вірніше: непопулярно) звано „Кацабом“, наступили події, що їх можна було з математичною точністю передбачити. Організація, заснована Американським К-том для Боротьби з Большевиством (раніше: „Комітет Визволення Народів Росії“) виключно за порозумінням з росіянами та всупереч вимогам, порадам і суттєвості неросійських народів, — була від самого початку непрацездатна мертвою, засуджена на скарні й внутрішній без авторитету назвек. Так і сталося: нині КЦАБ фактично перестав існувати. Російська група в його нутрі пересварилася й фактично розколотася на два табори. Неросійські народи зискали собі в очах названого Американського К-ту, більшої поваги і він починає ставитися до них так, як це треба було робити спочатку: аналізувати поважніше їхню вартість і їх аргументи. Зате Американський Комітет, зазнавши досі багато невдач і зробивши масу промахів, може записати на свій рахунок одну поважну подію у користь принципу єдиного протисовітського фронту: перший раз від непам'ятних часів законні представники різних народів Сходу засіяли разом за один стіл із представниками російської (московської) еміграції для безпосередніх розмов на тему структури КЦАБ-у і як її треба змінити, щоб увійшли туди дійсно всі воїни, репрезентативні під'яремних народів СССР, поруч із російською еміграцією.

Вихідною точкою для цих останніх подій стали відвідини голови Ам. К-ту, адм. Стівенса, в Німеччині й Франції в такому виді, як її заснував її перший власник, присягнув багато уваги музейним пам'яткам, що в ній збереглися упродовж останнього сторіччя, згадує теж шпигар, в третій генерації власників, з іменем Джоєф Найдя і кухаря-українця, Майка, разом з такими особами, що заходять до пиварні „як основник Інституту Купер Кіон та колишній „бос“ Таммані Чарльс Морфі. Майкові, що притягали гостей своїми стравами, присягнув автор доволі багати мисця, як і описові Сьомої вулиці.

Для короткого знайомства з історією міста, треба згадати, що острів Мангеттен був відкритий Генрі Гудсоном в 1606; що Петро Мінуїт (став губернатором оселі Нью Амстердам в 1624 р., а 2 лютого 1653 оселя з 800 жителями була заінкорпорована як місто. Саме тому цього року місто, якого ім'я змінило в 1664 р., на Нью Йорк, відповіло до зміни влади з голландської на британську, святкує 300-річчя свого заснування, чим радше зацікавлення. Треба надіятися, що в різних імпрезах з цієї нагоди візьмуть участь теж і українські жителі метрополії Нового світу.

Розмови адм. Стівенса з неросіянами, зміна назви Американського Комітету із віднесенням „односторонньої формули „народів Росії“, змонтування одностороннього фронту „націоналістів“, — вкотре ота відповідь адм. Стівенса на меморіал з 31 березня ц. р. — викликані паніку в російському таборі. З Нью Йорку поїхав до Парижу, потім Мюнхена, робити порядок „сам“ А. Ф. Керенський, з великими надіями стати диктатором не лише російського відтинка, але й усього КЦАБ-у, та з ще більшим дуже швидким провалом на всіх фронтах і відтинках. Для пригадки: КЦАБ складається з 4-ох російських груп а) Союз Освободження Народів Росії, або СВОРН — демократичні авіації; б) Союз Боротьби за Свободу Росії, СВБР, реакційна група Мельгунова; в) Русько-Народний Движеніє, РНД Керенського і г) „Ліга“ ліво-ліберальна група Ніколасовського, і п'ять неросійських груп: грузини, північно-кавказці, азербайджанці, туркестанці й вірмени. Після створення в Парижі згаданого єдиного фронту неросійських народів, вірним

безсінні ц. р., про чому він почув від авторитетних представників різноманітних еміграцій рішучу відмову вступити до КЦАБ-у в його іншійшій виді. Тоді-то, зв'язавши з тими розмовами, відбулися в Парижі в дні 25-28 березня наради найавторитетніших представників на еміграції: України, Вірменії, Азербайджану, Вілорусії, Грузії і Північного Кавказу. Виготовлено меморіал, що його вручила адм. Стівенсові у Вашингтоні окрема делегація під проводом д-ра Степана Витвицького. (Про це була вже у „Свободі“ мова). На той меморіал із дати 31 березня 1953 р., адмірал Стівенс відповів, адресуючи до всіх підписаних на меморіалі організацій і осіб, — широким листом з датою 4 травня ц. р. По суті, адм. Стівенс поставив негативне до всіх важливих вимог і суттєвості меморіалу неросійських народів, полегшуючи з різними його тезами та борючись головною дією: нероздільності КЦАБ-у (себто, відкидаючи проєкт реорганізувати його по зразку Об'єднаних Націй із рівноправними голосами всіх етнічних, або поділяти його на різні національні секції) та „політичну непереносимість“. Адм. Стівенс вперше зовсім виразно покликує на факт, що ЗДА не признає досі ні одної національної держави, що їхні представники підписали меморіал з 31 березня, і тому, мовляв, з Ам. К-т не може признати й тепер, не знаючи, як розвинулися події після упадку большевизму. Зате адм. Стівенс, вклавши знову про вірність Комітету принципам волі всім народам і справедливості і т. д., сказав дві речі: а) признав можливість зміни існуючого статусу КЦАБ-у і б) наказав доцільність безпосередніх розмов національних еміграцій із росіянами.

Важлишою від торгів у тій Комісії для реорганізації фактично вже неіснуючого КЦАБ-у є атмосфера, витворена тими останніми подіями. Коли досі росіяни постійно

Очищення книгозбірень інформаційної служби

Вже кілька тижнів американці уважно слідували за справою „нищення книжок“. Справа в дійсності представляється дуже просто. Державний департамент вирішив переглянути книгозбірні, що належать до однієї з установ цього департаменту — до інформаційної служби. Книгозбірні ці знаходяться закордоном, по столицях країн вільного світу й ними користуються насамперед працівники інформаційної служби для своєї діяльності, що до неї зокрема входить обслуговування радіосилен. Отож ці книгозбірні не належать до такого роду збіркам прилюдного користування, як книгозбірні ІМКА й інших організацій.

Державний департамент, плнучи зміст своєї інформації, звичайно, може зарядити відповідний підбір матеріалів, а зокрема усунути твори, що на його думку не від-

російському диктаторові в КЦАБ-і залишився одиницький вірменин Загариан, що собі здобув назву „вірменського Гуляя“: здискредитувала його офіційна на еміграції Делегація Вірменської Республіки з ген. Дро і Г. Навасаряном. Поза КЦАБ-ом стоїть російські „солідаристи“, чи пак просто чорна реакція, яка взагалі тримається ще старорежимно-чорносотенних категорій підходу до всього Сходу Європи. У самому КЦАБ-і прийшло до розламу між Керенським і Ніколасовським: цей останній принципово погодився на вимоги „націоналістів“ реорганізувати КЦАБ, чи пак покласти до життя іншу організацію для односторонньої боротьби з большевиством, знову ж Керенський і його сторонники навіть формально виступили з КЦАБ-у в обороні Гуляя, що його 2 російські і 4 неросійські групи до КЦАБ-у не прийняли. Випадки „сецесіоністи“ Керенського вернулися зараз же другого дня до КЦАБ-у (набути під гострим натиском американців), проте виявилися назавжди, що ані вони вже не мають більшості й авторитету в КЦАБ-і, ані теж не асильні взагалі мати надалі вирішувальний вплив на вигляд антикомуністичного фронту. Формально справа представляється так, що на конференції в Тегенрізе в дні 31 травня у складі всіх російських членів КЦАБ-у і національних груп із Паризького блоку, що відбулася на запрошення і під головуванням американського представника Пача, — вибрано Комісію, що має виготовити реорганізаційний план КЦАБ-у, чи іншою на його місце установи, беручи за підставу вимоги зголошені від імені всіх неросійських представників вірменів Навасаряном. Головою цієї Комісії є старий грузинський діяч Гегечкорі.

Важлишою від торгів у тій Комісії для реорганізації фактично вже неіснуючого КЦАБ-у є атмосфера, витворена тими останніми подіями. Коли досі росіяни постійно

повідають наміченим завданням. Таким чином усунуто з полиць книгозбірень більше як 300 творів. За підставу усунення правих дух цих книжок, або переконання їхніх авторів, бо департамент пильнував визволити свою інформацію від комуністичних впливів. Звичайно, небажані книжки відкладено, проте бували випадки й нищення, зокрема спалено в одній з закордонних книгозбірень 11 книжок. З компетентних джерел прийшло застереження, що таких випадків не може повторитися, хоч очищення книгозбірень буде продовжуватися.

З приводу знищення книжок, уся преса писала дуже багато, при чому в більшості випадків гостро засуджувало подібні випадки. Знищення книжок особливо використала преса лівого напрямку, пов'язуючи свій осуд з виступами проти американського устрою та галасуючи про зростання тоталітаризму в цій країні.

Галасування червоних з приводу очищення книгозбірень ще раз яскраво виявилася їхня, тисячі разів доведене, лицемір'я. І одночасно виявилася переконана чимість їхніх опонентів, які не зможуть в дискусії таке зайомувати в теперішньому світі, крім як непереривне, що вже продовжується четвертий десяток років, нищення вільного друкованого слова на великій частині землі.

Оборонці „свободи читати“ ані одним словом не згадують про цілковиту заборону вільно читати в СССР і сателітних країнах. Осуджуючи очищення книгозбірень однієї лише інституції, вважаючи природним і додатним явищем постійне очищення всіх взагалі книгозбірень в СССР.

В СССР не існує поняття про прилюдну книгозбірню, яку не може заторкнути очищення акція, яка відбувається (як оце в ЗДА) лише в бібліотеках однієї якоїсь інституції. Що більше, — там цензура торкається не тільки авторів одного напрямку, — наприклад тих, що визнають приватну власність як капіталістичний устрій. Постійна чистка в книгозбірнях СССР торкається кожної думки, що хоч трохи відбігає від офіційного думання. А тому, що офіційна програма може часом мінятися, залежно від прихильності диктатора, то й постійно мінються вимоги до авторів і до книжок.

Доходить до такого безглуздя, що в СССР не може бути навіть нормально видавничої енциклопедії, бо за той час, як вона виходить, багато авторів, що в ній співпрацювали, бували знищені й їхні твори не сміють вже бути в книгозбірнях. Отож їхні твори не тільки викладаються з полиць книгозбірень, але й вирізуються окремі сторінки в енциклопедіях і журналах, або спільно ці видання перероблюються вже в змінній редакції.

Це саме торкається книжок і статей про недавніх „вождів“, що попали в неласку диктатора. Їхні твори і їхні імена повинні бути вимазані з свідомості населення і тому їх насамперед викладають з книгозбірень. Це сталося з творами Троцького, Бухаріна й соток авторів, що на них виростала комуністична ідея. Це саме станеться з творами Сталіна, якого теперішній диктатор раптово оголосить його неправоверним.

Нищення книжок в СССР пов'язане з нищенням людей. Чи уявляють ті, що нападують на жорстокість державного департаменту, що це є жорстокість при нищенні книжок, коли за знайдено на полицях книгозбірень книгу забороненого автора керівництво бібліотеки іде на каторжні праці до Сибіру, й коли винищуються цілі родини необережного читача такої книжки? Чи уявляють вони, як напередки намагаються спалити опальну книжку громадянина СССР, щоб вона не попала часом в очі провокатора МВД?

Отож, — чи уявляють вони, яка делікатна і стримана акція провадиться в книгозбірнях державного департаменту, коли знищені 11 книжок викликало виступи, осуди й посягання найвищих державних достойників?

Вол. Дорошенко

МОЇ СПОГАДИ ПРО С. ПЕТЛЮРУ

(2)

Розуміється, я тепер уже не пам'ятаю всіх тодішніх своїх знайомих, що належали до нашого гуртка. Не тямлю імені і прізвищ деяких з тих, що були членами гуртка, а навіть не годемо уже й про деяких з тих, що їх знав, скараючи з точністю, чи належали вони тоді до нашого товариства, чи може я з ними познайомився пізніше, тому цих сумнівию поминаю.

З-поміж семінаристів Полтавської духовної семінарії, крім С. Петлюри, належали до нашого гурту Комінченко, Павло Ластовець, брати Міхновські, брати відомих Миколи Міхновського, Володимир Фідровський та інші, що їх уже не пригадую. З-поміж земських статистиків і тямлю вже, чи вони де вчезали земських службовців, яких я працював. Не при- очевидно молодших — могадую також, чи належала жу назвати Грицька Іваничу до тодішнього нашого гурту,

кого, Миколю Кохановського, Василя Кошового, Аркадія Кучерявенка, до обродушого догостюха Осмольовського (імені не пам'ятаю) й Костя Ша- рецького. З-поміж студентів, крім мене, були Сергій Андрійський, студент ветеринарного Інституту, мабуть в Харківському, Іван Жигалдо, студент-правник Московського університету й Михайло Русов, син проф. Ол. Русова, студент Харківського університету. З-поміж неземських службовців — Прохп Понятенко. До нашого гурту належало кілька дівчат: Маруся Віноградова, Інна Жартовська, Олександра Комличенко, сестра Павла, Маруся Кучерявенко, сестра Аркадія. Не тямлю вже, чи вони де вчезали земських службовців, яких я працював. Не при- очевидно молодших — могадую також, чи належала жу назвати Грицька Іваничу до тодішнього нашого гурту,

гтий час працював у північній Африці на службі у французів, за німецької окупації Західної України був директором ветеринарного інституту у Львові. Віноградова Маруся, з багатої купецької родини, зукраїнізованої Петлюрою, що був там домашнім учителем. Учлася на вищих жіночих курсах у Москві, брала участь в українській громаді, яку я очолював, писала в українській пресі під псевдонімом Маруся Полтавська; в 1905 р. жила у Львові й переклала тоді на спілку з С. Петлюрою „Нариси з всеї світової літератури“ проф. Миколи Стожаренка, нашого полтавця. Пізніше виїхала заміж за поета Олександра Коваленка, видаючи українських декларацій та автології „Українська Муза“ у Києві в 1905-1906 рр. Пізніше був на еміграції й передчасно помер у Чехії в Оломоуці, мабуть 1927 року.

М. Гмиря, що був ентузістом РУП — помер передчасно на самоті перед 1-ою світовою війною. Інна Жартовська — пізніше виїхала заміж за Аркадія Кучерявенка, служив, здається, теж у земстві, згодом розійшлася з ним і

виїхала на Далекий Схід Іван Жигалдо — скінчивши правничий відділ Московського університету, був суддею. За Центральної Ради був Генеральним Судею, а за гетьмана — сенатором, за большевників учився в середніх школах, і як багато інших українських діячів, був, очевидно, на засланнях. Тепер живе на еміграції в Каракасі, Венесуелі, в тяжких умовах, розбитий паралічем. Грицько Іваничський з еволюцією РУП в соціал-демократичному напрямі був діяльним членом Полтавського Комітету Укр. Соц.-Дем. Партії. Покинувши до війська під час 1-ої світової війни, служив у чорноморській флотії, де й загинув страшною смертю, кинений збонтованими матросами в 1918 р. у розпалену „топку“ (піч) на пароплаві. В партії він прізвище „Калоша“. У Кохановських в 1900-их роках була свого роду штаб-квартира РУП—УСДРП. Можна дивуватися, що брат Кохановський Жорж (?) Яновський, що відіграв провокаторську роль в справі так зв. Лубенської Республіки 1907 р., а якої адміністрація притягла

була українську інтелігенцію Лубенів, на чолі з Андрієм Ліванським, Вол. Шеметом та ін., не видав цієї квартири, може з уваги на сестру. Вабиль Козовий — статистик, постійний службовець Статистичного відділу, старший за всіх нас, людина зліба, але великий лінох. Не мав одного ока і через це мав у нас прізвище „одноокий сатир“, бо зліва до гарних жінок, хоч і був жонатий. Автор цинічної статистичної праці про Україну, поміщеної в „Літ. Наук. Вістнику“ 1907 р. Пеленко 1-ою світовою війною розійшовся з своєю жінкою й виїхав до Саратова над Волгою, з колишньою дружиною Г. Голіцинською Катериною, де був дуже освітлена жінка завідувала статистичним відділом Губерніального Земства. Аркадія Кучерявенко — правознавець, з РУП перейшов до Української Радикально-Демократичної Партії, де був дуже діяльним членом. З упадком української державності опинився на еміграції у Франції, де мабуть, у наслідку психічної депресії вбивав собі життя. Я пам'ятаю його веселим, життєрадісним юнаком. Маруся Кучерявенко — його сестра, дуже енергійна дівчина, згодом опинилася на засланнях в Архангельській, здається, губернії. Пізніше виїхала заміж за відомого українського політичного діяча й кооператора, Бориса Мартоса. Померла на самоті в Празі в 1945 році. Павло Ластовець — викінчений, як і Петлюра з Духовної Семінарії, був діяльним членом РУП—УСДРП. Помер передчасно в молодому віці перед 1-ою світовою війною.

Брати Міхновські, брати Миколи Міхновського, належали до РУП і не перейшли до заснованої ним НУП (Народної Української Партії). Один із них Володимир, покійний семінарист, висвятився на священника, але з партії не виступив. Прохп Понят

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА

(8)
(Закінчення).

Треба звернути увагу ще на одну галузь Суспільної Служби. Давніше, ще до 1900 року, відомі були різного роду братські об'єднання, організації, робітничі юні, які давали безпечення робітникам - членам, чи інші організаційні об'єднання. З ростом державного забезпечення, ці схеми зникли. Але тепер, коли і діє державне забезпечення і добровільна суспільна акція, виявилось, що це ще за мало і знову діють різного роду об'єднанні. Ми маємо такі організації взаємного безпечення, а юні, в організаціях професійних, родинних об'єднань та й інші групові об'єднання, які діють для професійних, родинних об'єднань та й інших групових об'єднань, які діють для замкненого кола людей. Вони займаються теж медичною опікою, вишколом, опікою над дітьми й іншими суспільними чинностями.

Причина повстання цих організацій — це знову зріст Суспільної Служби і зростання всього громадянства для суспільної праці. Громадянство хоче само визначувати свої потреби і брати участь у заспокоєнні їх і тому організує ці групові установи суспільної праці. Це одна причина до того, а саме кожний громадянин прагне учасувати в організації безпечення і в його управлінні. І тому повстають ці організації по крові (родинні), по праці (робітничі), по географічному положенню (околиці).

Це взаємне безпечення має велике значення і воно йде в парі з розвитком Суспільної Служби. Лорд Веверідж у своїй книжці про суспільну працю говорить, що кожний англієць ставить ваче цю систему взаємного безпечення від допомогової організації „філантропії“.

На принципі треба підкреслити, що розвиток Суспільної Служби вказує на все зростаючу тенденцію цієї діяльності суспільної праці співпрацювати з іншими діяльностями суспільної діяльності. У фразеологічному змісті: „Суспільна Служба сьогодні все більше звертається до інших професій, які теж, як і вона,магають до угодження життя одиниці, до повного задоволення її. Англієцький зв'язок це додає, що:

„Суспільна Служба продовж останніх 25 років, (чи радше суспільні працівники) стала професією, співпрацюючи в деяких питаннях з іншими професіоналами, як з психіатрами в веденні дітей, з лікарями в медичній службі і з правниками у справах

ме Комітет повинні ми виносити, як наше державницьке представництво цієї діяльності суспільної діяльності.

Як видно із короткого переряду історії суспільної праці — гідність людини і взаїмна пошана були керівним мотивом у допомоговій акції. Тому і нам українцям треба зрозуміти, що допомогову акцію треба вести не як роздачу милостині, але як зорганізовану громадську суспільну акцію. І тому для цього потрібно організувати форми і ці форми дає нам — наша визнана урядом і міжнародними чинниками організація ЗУАДКомітет. Зрозуміла річ, можуть діяти й інші допомогові інституції й організації, але задання всіх їх повинні концентруватись у ЗУАДКомітеті, який повинен бути відповідальний за загальний порядок і працю в цій діяльності, і зв'язаний з усіма міжнародними організаціями Суспільної Служби, Служби, співдіяльний у загальних заданнях суспільної праці у світі згідно із тими напрямками і потребами, які ми коротко подали у нашому огляді.

На основі думок декана Школи Соціальної Служби в Каліфорнійському Університеті, проф. Дональда С. Говарда подав

Остан Тарнавський.

За дійсний фронт проти комунізму

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тицяли пальцем на неросіян, як на розбавачів єдиного протибольшевницького фронту, то нині цей аргумент бувалис. Нині шораз відрізняється видно засадничу різницю між позиціями росіян і неросіян. Саме неросіянам належить на боротьбі з большевицьким режимом, на запануванні волі і справедливості на всьому терені, де панують большевики, та на ліквідації того джерела міжнародного зла, який є російський імперіалізм. Зате росіянам Керенського — Мельгунова та іншим Володирівим і Байдалоким належить лише на землі владі в СССР, себто на перехопленні владі в свої руки, на збереженні далі великодержавницької сили „неподільної“. Росії та її дальніми міжнародними впливами від Дунаю і Балтики по Корею включно. Сам же Керенський став вже вресні і в очах американизації символічного того впертого й тупого російського імперіалістичного шовінізму. І коли американистичні чинникам належить на єдиному фронті боротьби з комуністичною — нема найменшого сумніву — можна його легше, чешіше і розумніше оперти передусім на фронті повнозлежх Московою народів, включно з розумними людьми з-поміж росіян, аніж на російських емігрантських анахроністах.

Листування Редакції

До нас надходять листи з проханням подати адресу лікаря д-ра Павловича, винахідника нового ліку проти пістняка. На жаль, Редакція не знає його адреси і не може допомогти в цій справі.

ТЕПЕР ПОРА ЗАПИСАТИСЯ НА КУРС ОАМОХОД, МЕХАНІК І КУРС ІЗДИ

Постараємося для Вас проєктами Лайсенсу. Наші учні дістають диплом. Помагаємо в одержанню праці. Інструкції в українській і англійській мовах. КУРС ДЕННИЙ, ВЕЧІРНИЙ І НЕДІЛЬНИЙ. Інструкції фахівці. Залож. в 1916

L. TYCHNIEWICZ, директор

METROPOLITAN AUTO SCHOOL

155-2nd Ave., біля 10th St. NEW YORK CITY

СВОБОДА І ЧЕТВЕРТЕ ЛИПНЯ

З'єднай Держави не збираються завоювати приязні інших країн гримши як економічною допомогою. Про це свідчать всі ціміс років від кінця Другої Світової війни. Не мають наміру З'єднані Держави робити це силою чи владою. Запорука того в усіх наших історії. Але в теперішній час воєн, політичних роздорів та економічної депресії, у багатьох людей, незалежно від їх національності, можуть постати здорові ідеї, поширення яких може принести чимало користі.

Подібно ідеї 177 року тому з'єднали групу людей і дали їм змогу об'єднати тринадцять відокремлених колоній і здалось би невірний і неможливий, війні проти найбільшої потуги того часу і виграти цю війну. Ідея спричинила революції, вела слабих на оборону сильних, з ординарних осіб робила героїв. Це була ідея незалежності, індивідуальної свободи, людських прав і рівності.

Найкраще виявлення цієї ідеї знайшло своє втілення в Декларції Незалежності, прийнятій Другим Контиентальним Конгресом 4 липня 1776. „Ми вважаємо, за необхідну правду, що всі люди створені бути рівними, що Творець наділяв усіх певними невід'ємними правами, серед яких є Життя, Свобода і стремління до щастя. Щоб забезпечити людям ці права, серед них створені уряди, наділені владою від тих, ким вони управляються“.

Кожний школяр заучує на пам'ять ці слова, написані Томасом Джефферсоном. Ці слова горять у серцях багатьох американців. І вони так горять, що можуть правити за точку опори для всіх людей світу, хто хоче стати на боці свободи.

Загальна Рада.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Філадельфія, Па.

3 Гостиння для Студентів

З початком 6. року панна Любо Головата покінчила музичні студії на Пенсильванському університеті у Філадельфії. З цієї нагоди мама панни Головата, пани Марія Головата-Козак, влаштувала для своєї єдиної донечки несподівану гостину.

Гостинний вечір зібрав гурток найбільших приятелів пани Головатаї та її матері. Було багато гостей, які знали панию Любку ще з малолітства. З присмістною згадувано як вона виступала з декламаціями, а потім як скрипка на українських концертах, радіоних програмах і інших українських імпрезах. Гості гратували панию за те, що так гарно виховала доньку і допомогла їй покінчити високу музичну школу. Пани Головата-Козак з одною з наших активних українок в Філадельфії.

Під час гостині піднесено думку відмінення закінчення музичних студій панною Головою збіркою на студентів в Європі. Збірка принесла суму \$21.00 які пересилася для КоДУС-у.

Прийatelj

Аллентаун, Па.

3 громадянського життя.

На початку травня ц. р. в м. Аллентаун відбулись ініціативні збори, з метою засування тут Відділу УКК. Аллентаун велике промислове місто і замешкує тут біля 3000 українців. Частина наших людей працює в самому місті, а ще більша — доїждить до сусіднього міста — Бетлгема, — відомого своїми фабриками залізних конструкцій.

В Аллентауні від довгого часу існує православна парафія, на чолі з протоієреєм, о. д-р Володимиром Левницьким, а з прибуттям нової імміграції, тут постала також українська греко-католицька церква, на чолі з о. О. Бар-

По-перше ми тут, у З'єднаніх Держави, повинні дотримувати цих ідей як індивідуум і як нація, втілюючи цю демократичну віру в неопорну реальність. Наші предки жили цим. Але не всі з нас роблять це тепер.

По-друге, ми повинні ширити наші ідеї серед інших. Але не гарними словами, а тільки наочними прикладами з нашого життя. Наші листи до наших близьких за кордон можуть бути наповнені оповіданнями про різні події та факти, що дадуть добру ілюстрацію ідеї рівності, однакових для всіх людських прав, свободи та демократії. Для нас, що звикли до такого способу життя, в усьому тому не буде нічого нового, але для інших, що живуть, не знаючи, що таке справжня свобода, що живуть пригноблені страхом і пропагандою, наш лист принесе надію та певність.

Америка має коротку історію. Сто сімдесят сім років обіймають тільки три покоління, може чотири. Це ще закороткий час, щоб ми зважились на свободу, до ідей, що допору починають закорінюватись в багатьох частинах світу.

Четверте липня буде саме доброді нагодою зв'язати розмови в оборону американського способу життя. Але перед нами ще важливіше задання. Ми повинні оборонити ідеї свободи, поборюючи її ворогів тут, вдома, і поширюючи правду закордоном.

Ідеї є сильною зброєю. І ми озброїли сьогодні ідеєю, сильнішою від атомової бомби. Ваші листи до родичів і друзів закордон можуть бути найважливішим знаряддям для поширення цієї динамічної ідеї.

В. П.

Стейтен Айленд, Н. Й.

Стейтен Айленд — це, так би мовити, передмістя Нью Йорку, але відділене від самого Нью Йорку океаном. Тут існує невеличка українська громада — біля 100 родин, що живе своїм, досить ізольованим від Нью Йорку життям. Є тут давня греко-католицька церква, а з організації — лише Відділ Народного Союзу, що його очолює місцевий громадянин, п. Михайло Гранківський.

22 травня ц. р. до Стейтен Айленда заїзав представник Централі УКК д-р В. Верещі і скликав невеличку нараду місцевих громадян для з'ясування питання щодо організації місцевого Відділу УКК, — в цілях інтенсивної національно-громадської праці. Думку про Відділ зустрінуто з повною прихильністю, а представники місцевого Народного Союзу виявили особливе зацікавлення справою та бажання допомогти їй. У висліді наради було обрано Ініціативну Комісію, до якої увійшли: Михайло Гранківський — голова, Телішевський Петро — заст. голови, Грещак Геба — секретар, Іван Грещак та Вельців Михайло — члени.

Ініціативна Комісія уже відразу почала конкретну працю — а саме — збірку для залишення в Німеччині.

Бофало, Н. Й.

3 хроніки культурного життя української громади.

У переїзді через Бофало задержалася тут дружина лок. письменника С. Плужника, і в українських клубі „Наша Хата“ розповіла про переслідування і ув'язнення її чоловіка та про ліквідацію українських письменників у 1935-тих роках у підсудовій Україні. Особисті переживання пани Плужник у зв'язку з арештом її чоловіка, і доля злікованих комуністів декотрих письменників, відкрили збірним слухачам призабуті жахливі картини з життя підсудової України.

Основуючі збори кооператива „Український Національний Дім“, що відбулись в суботу 13 червня, виборили Надзирну Раду кооператива, а Н. Р. покликкала п'ятичленну управу кооператива. Основним заданням кооператива, є придбати власний дім для української громади, у якому буде театральна зала та приміщення для діточих товариств. Щоб призбирати фонди на купно чи будову дому, управа кооператива має видати 25 доларові шери. Від постави і кишені громадян залежатиме, чи будемо і на майбутнє сходитися по примітивних чужих приміщеннях і витрачати гроші на винайм залу для всяких імпрез, чи зуміємо зложити відпівну суму грошей і набути власний репрезентативний дім.

Зорганізований Пласт-приятим діточий театральний гурток відіграв в неділю 28. червня інсценізовану казку „Парівна Жаба“. Дивлячись і веселючись у гру дітей, малосе враження, що це дійсний діточий театр, бо малі князі, княгині, князевичі, отроки, відьми і жаби відтворювали сценічні картини, які доводиться рідко бачити на діточих виставах. Великий вклад праці і енергії пані І. Пошивайло (постановка), О. Дядинюк і Т. Душенко (мистецьке оформлення сцени і стилеві костюми з княжчих часів), І. Лаврівської (танки і балет), І. Дорощак (організація виставки) та цих панів і пани, що їхньої праці в часі виставки не можна було розшифрувати — дали задоволення і їм самим, і батькам дітей, і збірний на виставці публіці, а в першу чергу самим малим „аудиторією“.

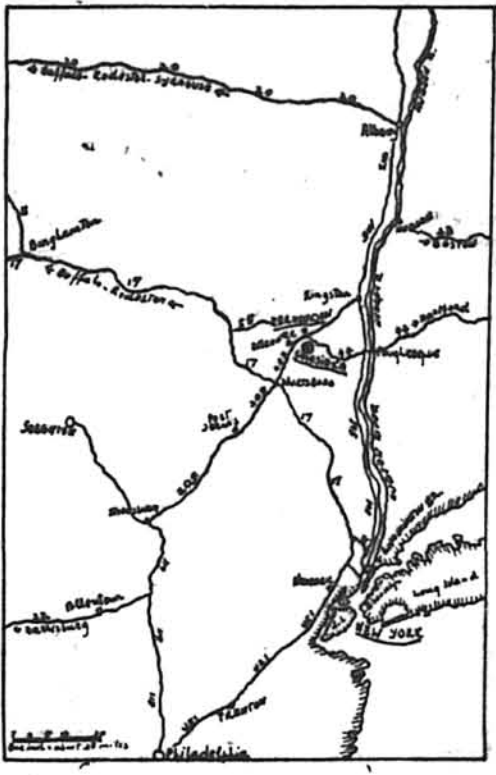
Е побажання, щоб ці виставки повторили не тільки у Бофало, але і в сусідніх містах і цим дати громадянству показ, що можна осягнути хотінням і наполегливою працею.

„День Молоді“ приготували на кінець літа молоді організації м. Бофало під проводом культ.-освіт. рефе-

В. П.

ВСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ НА СОЮЗІВКУ

Де б Ви не були й чим Ви не бхали б, Ви завжди потрапите на СОЮЗІВКУ. Якщо Ви хочете їздити автобусом, поінформуйтесь в місцевій автобусній компанії про найкращі й найкоротші послугування. З Нью Йорку й околиць найкраще користуватись з. за Short Line або Inter City Line з автобусною станцією при 41-шій вулиці й 8-мій авеню. Якщо Ви їдете автоб., скористайтесь з подорож. тут мають загальні схеми голонних шляхів. Для інформації подорожі автоб. з ближніх осередків подаємо: 3 НЮ ЙОРКУ: Через міст Вашингтона шляхом ч. 4, або через тунель шляхом ч. 3 до головної шляхи ч. 17 і ним на північ до шляхи до Елленвіл-Кергонскон, де окрема табличка поінформує Вас про черговий зворот автоб. на СОЮЗІВКУ. А якщо Ви любите прекрасні гірськими краєвидами, то з 17-ти може повернути за містом Goshen автоб. на шлях ч. 302, їздити ним до Pine Bush і там повернути автоб. на шлях ч. 52 та їздити до Елленвіл й опісля ще малу віддал 209-ткою до бічної дороги на СОЮЗІВКУ. Шляхи на СОЮЗІВКУ

рента УККА. Програму дня усеїх діючих товариств і організацій, а також оголошення наших підприємств. Хто цікавиться розвитком культурного життя нашої іміграції у ЗІД, му Соколі" у Норт Калінс-коло Бофало зачався в суботу 4-го липня. Платова молоді матиме змогу відпочити і набратися пласового гарту серед гарної лісової природи.

Звіт з праці за минулий діловий рік видала езекутивна відділу УККА в Бофало. Звіт зладив секретар відділу п. С. Шипилляй, а мистецьке оформлення дав п. М. Ворачок. На 72-ох сторінках циклоствелового друку нахрідмо виказ платників УН-Фонду і Допомогової Секції УККА, звідомлення з праці усеїх референтур відділу та

О. 3.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсильніші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому повнозлежному українському народові!

Up to \$5000 protection against

POLIO, CANCER and 9 other dread diseases

ONE POLICY COVERS POLIO CANCER AND	
LOW RATES.	
INDIVIDUAL Annual Premium \$7.50	FAMILY Annual Premium \$15.00
POLIO and 9 LISTED DISEASES ONLY.	
INDIVIDUAL Annual Premium \$5.00	FAMILY Annual Premium \$10.00
POLIO ONLY Years Premium	
INDIVIDUAL \$5.00	FAMILY \$10.00

IMMEDIATE COVERAGE

Phone or Write

WILLIAM CHUPA

33 St. Mark's Place (8th Street)

New York, N. Y.

Oregon 4-5340

Рак, дитячий параліч (поліо) і дев'ять інших жахливих вездіть тепер можна забезпечити новим полісом компанії „THE AMERICAN PROGRESSIVE HEALTH INSURANCE CO. OF NEW YORK“.

Поліс забезпечує на \$5,000 а оплачує лічицію, лікарів, операторів, доглядачок, а також різні родні ліки, перелив крові, залізни ліки, ортопедичні прилади, перевіз та пов'язані з цим надзвичайні видатки.

Поліс доступний для окремих осіб, як і родин.

Родинний поліс охоплює чоловіка, жінку, й неорудженіх дітей від одного місяця до 18 років життя. Важливість забезпечення відразу після виставлення поліса для поліо й після 15 днів для інших вездіть. Ці недуги, окрім рака ще такі: шкарлатина, віспа, дифтерія, лугунія, запалення мозку, сказ, правець й туляремія.

Виплати дуже низькі, \$7.50 річно або 75 центів місячно. Родинне — \$15 річно, або \$1.50 місячно.

COMPLETE AND MAIL COUPON

FULL NAME _____ AGE _____

ADDRESS _____ OCCUPATION _____

CITY _____ ZONE _____ STATE _____

Увага! Вилимантин, Конн., і околиця!

НА НЕДІЛЮ, 12-го ЛИПНЯ

УКРАЇНСКА КАТОЛИЦКА ГРОМАДА

запрошує Вас на

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

Пікнік відбудеться від 2. год. по пол., без огляду на погоду В АМЕРИКАНСЬКОМУ ПЛАСТОВОМУ ТАБОРІ в "CAMP GALLIVAN" містечку CARD ST.

На пікніку буде добрий буфет, першорядна музика та багато несподіванок.

Простіться про найчисленніше прибуття гостей, а переконаєтеся, що пікніки у Вилимантинку відносять.

Доїзд до площі вже спрарений. Увесь доїзд призначений на будову власної церкви, тому запрошуємо Гостей дооконичних громад взяти численну участь.

Phone ST 4-2056

МАРІЯ ГОЛОВАТА,

власницелька

ОДИНОКОГО УКРАЇНСЬКОГО СКЛЕПУ

де можна набути: меблі до спальні, ідальні, кухні й гостинної; машини до прання; газові й електричні печі; Г.Е. холодильні (рефрижератор) й інші речі до окраси Вашого дому, а також телевізори й радіо апарати, найкращих фірм.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ І НА ДОГІДНІ ЛЕГКІ СПЛАТН.

Скелп відкритий кожного дня від 9 ранку до 9 веч.

Вівторок і четвер від 9 ранку до 6 вечора.

MARIA HOLOWATY

413 W. GIRARD AVENUE, PHILADELPHIA 23, PA.

ПРИЇЗДЖАЙТЕ НА СОЮЗІВКУ!

Ваканційний сезон на цій чудовій відпочинковій оселі Українського Народного Союзу почався частинно вже з початком червня, а повний сезон після святкового відкриття в днях 4-го і 5-го липня.

За дальшими інформаціями пишіть: UKRAINIAN NAT'L ASS'N ESTATE, Kerhonskon, N. Y., або телефонуйте: Kerhonskon 8105.

НАЙВІЛЬШИЙ ВИБІР В ЗДА РЕКОРДІВ

HANUSEY MUSIC COMPANY

244 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa.

Апарати для награвання плнт. Електричні удогднення.

В неділі зачиново від тепер аж до вересня.

ПРАЦЯ

ДРУКАРНЯ
„ДНІПРО“77 East — 8th Street
New York, N. Y.пошукує
ДРУКАРЯ
(ПРЕСМЕН).Винагорода після
договорення.Потрібно на працю
мужчин і жінок:МАШИНИСТІВ
МАШИНОВИХ
ОПЕРЕТОРІВ
ЛЕГКА МОНТУВАЛЬНА
ПРАЦЯ.Добра платня, платні
вакації й свята.
Голоситись:
COMFORT SPRING
CORPORATION
Baltimore 31, Maryland

Праця в „Союзівці“

для:
подавців пива (Бартерери)
кальєрок і келлерів
портєрів
помічників
кухарських помічниківЗголошуватись до:
Івана Гелетія, власн.
TOMPKINS SQUARE
EMPLOYMENT
33 — 3rd Avenue, New York, N.Y.
ORchard 4-1137-8ЩАДІТЬ У ЛЕГКИХ
СПОСІБ...
КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ
ЧЕРЕЗ ПЕРІОЛ СЕРВІНГІС!

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Канаді

П. ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ І ТАНКУ
9 і 10 травня відбувся заходами Українського Відділу Канадського Легіону в Торонто П. Фестиваль української музики і танку. В змаганнях приймали участь наші адепти мистецтва з Торонто і околиць. Крім поодиноких змагань з різних ділянок мистецтва, що відбувалися протягом цілої суботи, 9. 5., вечером того ж дня в Мессей Гол був влаштований для ширшої публіки фестивалевий вечір, а в неділю, 10. 5.НА ПРОДАЖ
ПРОДАЄТЬСЯ САЛОН КРАСНИЙ У східній частині М. Нью-Йорку. Дуже розвинений бізнес. При потребі покупець може працювати в підприємстві й отримувати платню ще перед купівлю. Ціна готівкою \$3,000. Звертається до: William CHUPA 33 St. Mark's Pl. New York, N. Y. Tel.: ORegon 4-5340.ПЕРЕПЛЕТІННЯ
Гарна обортка прикрашує і зберігає книжку!
Усі українці міста Нью-Йорку і околиць звертаються лише доПЕРЕПЛЕТІННЯ
РОМАНА ПЕЛЕХА,
125 E. 4th St. New York 3, N. Y.
Tel. GR. 5-8406

Оправляємо дешево, солідно і швидко усі книжки і брошури в півполотно, полотно і шкіру. Маємо досвід в переплітанні церковних книжок: Євангелій, Апостолів, Молитовників й ін. Замовленням поштою!

в тій же залі відбувся заключний попис переможців у фестивалі і роздача нагород. Загальна сума нагород в готівці вийшла \$3,035.00. Жюрі визначило перші і другі місця за такими групами і особами: Співа дітей з виразами під керівництвом пані Завадівської (1); дитячий хор УНО — Західне Торонто під управою п. М. Яворської (2); мішаний хор Української Православної Громади під управою проф. Гай-Гольова (1); мішаний хор Української Католицької Громади під управою проф. Л. Туркевича (2); колоратурне сопрано: Надія Лисанюк (1).

БАКАЦІЇ
БАКАЦІЇ НАД ОЗЕРОМ
BUDD LAKE, N. J. в гарній околиці, з харчем або без. По інформації кличте:
Mrs. PAULINE MAKAR
BUDD LAKE, N. J.
Netcong 2-0941-RЮВЕЛІР
CHARLES & CHARLES
191 Ave. B, Corner 12th St.
New York 9, N. Y.
Telephone: CA: 8-1889

Годинникар і ювелір від 1905 р. Агенція на гарні швейцарські та американські годинники та біжутерію. Всю працю виконується у власній роботні. Один рік гарантії.

МАШИНИ
Перероблені до
ПИСАННЯ
англійські, ціна \$25.00. Маємо також нові і перероблені українські машини. Рахункові машини. Обсягом приладів. Потрібно агентів.
ALL LANGUAGES
TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086КОЛИ СТРАЖДАЄТЕ
ВІД БОЛІВ У МУСКУЛАХ,
ТО НЕ ЗАБУДЬТЕ ЦЕ
ПРОЧИТАТИКожний суглоб і кожний м'яз може стати джерелом болюних страждань. Ногі, коліна, руки, лікті, кисті, шия і пальці — коли вони болить, сприймають дошкуляючі муки, про які тільки ви, що страждаєте, можете знати. Але ось добра новина для вас у повідомленні тих, що вже пробували ANTRO formula для полегшення цих болюх.
Багато з тих, що думали, що вже ніколи не будуть сміятися, радісно повідомляють, що їхні болі зникли після перших кількох доз цих чудових ліків. Тож нащо неспробувати страждати, коли ви можете дістати допомогу. Випіть цю вибірку до KINGSLEY CO., Dept. 13, Box 415, Peekskill, N. Y., а тоді дістанете два пакунки цього чудового ліку ANTRO FORMULA (звичайна ціна \$6.00) відпоротною поштою. Читачі цієї газети мають заплатити поштареві тільки \$5.00 (крім поштових оплати C.O.D.). Але спійшіть поки ANTRO ще можна набути.Ім'я _____
Адреса: _____
Місто _____ Окейт _____

Іраїда Черняк (2); ліричне сопрано: Люба Левицька (1); Матильда Лазаревич (2); тенор: Петро Черняк; меццосопрано: Антоніна Лисенко; баритон: Василь Савковський; піано: Лія Прочина (1); Роман Яцишин (2); Анна Демків (2); національні танки: група МУН з Гамілтона (1) і група МУН з Торонта (2).

В Австралії

УСПІХ УКРАЇНСЬКОГО
ХОРУ В ПЕРТІ

20 і 21 березня ц. р. український громадський хор під мистецтвним керівництвом д-ра Менцінського, і маленька танкова група під керівництвом п. Барановського виступили з багатим репертуаром на запрошення австра-

лійського „Репертори Клуб“. Крім українців в програмі виступили австралійські „Бельвігери“.

Це вже не перший раз український хор в Перті виступав на запрошення австралійських організацій.

Цим разом невелика „Есемблей Гол“ була вкотре заповнена глядачами, не зважаючи на те, що ціна на квитки були високі.

Судячи по настрою глядачів, можна сказати, що концерт прийшов успішно.

Особливу увагу звернули на себе пісні: „Ой зійшла зоря“ (заспів д-ра Менцінського), „Розрита могила“ (заспів п-ни Менцінської) і маршова пісня „Засло сонце золоте“.

Національні строї танцюристів приваблювали окоглядача.

УКРАЇНЕЦЬ В АВСТРАЛІЇ
УТІКАЄ В ПУСТИНЮ

Південно-австралійська преса принесла вістку про українця Федора, який їдучи поїздом з Елліс Спрінг до Аделаїди, вискочив з потягу і втік у пустиню.

Поліція і чорношкірі тузильці вирушили в розшуки за Федором. Розшуки в пустині тривали чотири дні. Коли поліція вже втратила надію відшукати Федора, раптом почула спів.

Це співав Федор, пригтовлюючи собі з листя місце до спання.

Федор без жадного опору пішов за поліцією. Показалося пізніше, що він захворів.

КНИЖКИ — ЖУРНАЛИ
Іван Франко
БАЗЕН
Книжка для дітей з образками. Ціна 25 цт. (Прислати в листі поштовими марками). W. MAGUN, Post Office Box 361, Cooper Station, New York 3, N. Y.

КОСМЕТИКА

До набуття личиці — косметичні креми від веснянок — плям — прищів — заготовлення — вугрів і для загальної поправки шкіри.

Особисто або поштою.
M. MALA
948 N. Damen Avenue
Chicago 22, IllinoisРізноразмірні твори сучасних наших учених знайдете в нових виданнях
УВАННауковий Збірник
т. I
Ціна \$2.00. — Замовляти:
„СВОБОДА“
P. O. Box 346,
Jersey City 3, N. J.Дня 28. червня 1953 року по тяжкій недугі упокоїлась в Богі:
бл. п. ЕМІЛІЯ АНДРУШКІВ

із Заліщик ур. в Бориславі, Зах. Україна, проживши 37 літ. Покійна прибула зі скарбачкою до Америки в 1949 році. Ціле своє життя брала активну участь в культурно-громадському житті, як різноманітні на сцені та була членом хору „Богиня“ в Бориславі, та хору „Богиня“ в Беркестадені, Німеччина.

Належала до Т-ва „Верховина“ — 184, підлітку УНСО-юзу в Нью-Йорку. Похорон відбувся 1. липня 1953 р. із греко-кат. церкви св. Юрія при 7 вул. в Нью-Йорку на цвинтар Holy Cross, North Arlington, N. J.

Покійна залишила в смутку мужа Степана і маленьку донечку Лідію.

Хай нова прибрана земля буде їй пером!
Горем прибіти МУЖ і ДОНЯ.

Часопис „Свобода“ повинен знаходитися в кожній українській хаті!

Посмертні Згадки

ПЕТРО ОСТАПЧУК, член Бр. св. Арх. Михайла відділ 142 УНСО-юзу в Елізабет, Н. Дж., помер 1. липня 1953 р., по короткій недугі у віці 61 року жити. Долголітній секретар і делегат, член, основний і урядник У.Н.Дому і інших українських організацій. Походив з села Любимих Нижній Збарж, Зах. Україна. Похований у смутку дружина Анну, двох синів: Едварда Петра і Якуша, всі члени У.Н.С. Похорон відбувся в суботу дня 4. липня в год. 9. рано з дому жабони 330 Elizabeth Ave., Elizabeth, N. J. до церкви св. Володимира. Всі урядники і члени проху взяти участь у похороні заслуженого урядника і громадянина. — В. Н. П.

А. Поліщак, предс.

АННА КСЕНІЧ, членка Т-ва ім. А. Бончевського відділ 10 УНСО-юзу в Ансоні, Конн., померла в 77 році життя 29. травня 1953 р. Покійна походила зі села Чарне, пов. Горлиць, Галичина. Похована у великому смутку 7 синів і дочку. Похорон відбувся 1. червня з греко-кат. церкви при участі Родзин і Знакомих, а відтак на греко-кат. цвинтар. — В. Н. П.

АННА КРУШЕЛЬНИЦЬКА, членка Т-ва Укр. Січ відділ 182 УНСО-юзу в Кліфтон, Н. Дж., померла по короткій недугі 22. червня 1953 р., в 60 році життя. Покійна походила з села Туманівці, пов. Калусь, Зах. Україна. До УНСО-юзу вступила в 1930 р. Похована в смутку мужа Антона, заступника до Генерального Сміт, сина Йосифа, нелицьку, 4 дитин та сестру Марію Солонихину. Похорон відбувся 25. червня з погребового заведення при співучасті Родзин, Членів та Знайомих до Укр. Прав. Церкви св. Вознесіння, в Пассей, Н. Дж. Тіло поховано на East Ridge-lawn Cemetery. — В. Н. П.

Г. Ясків, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

БАЛТИМОР, МД. — З уваги на горя місячні збори відділу 337 протягом літа будуть відбуватися кожної другої середи в місяці, вечором, о год. 8:30, в церковній залі, 524 S. Wolfe St. Слідуючі збори припадають на середу, 8. липня. Просимо членів прибути бо є декілька пильних справ до обговорення. — Уряд.

Читайте українські книжки і газети, бо саме читання веде до просвіти, а просвіта — до сили!

Evergreen 3-4450

FILL
YOUR BINS NOW
Spring Prices In Effect
MAPLE
Coal & Coke Co.anthracite FUEL OIL bituminous
OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street
BROOKLYN 22, N. Y.
Федько Кудлак.IBAH KOVALCHUK
FUNERAL HOME
COMPLETELY
AIR CONDITIONEDЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В ОСТЕНІ
NEW JERSEY
Ціна приступна для всіх
Обслуга чесна і майкраша
У випадку смутку в родині
включно з вівантам і вівантамJOHN KOWALCHUK
129 GRAND STREET,
cor. Warren Street,
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. HEnderson 4-5131Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONEDОбслуга Шпана і Чесна
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555IBAH BUNYKO
УКР. ПОГРЕБНИК
Заряджує погребом
по ціні так як ви захочете \$150
як
Обслуга чесна і майкрашаJOHN BUNKO
Licensed Undertaker
& Embalmer
437 EAST 5th STREET
New York City
Dignified funerals as low as
\$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.PETRO YAREMA
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK і ОКОЛИЦІКонтрольована температура.
Модерна каплиця
до ужитку даром.PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568УКРАЇНСЬКА ФУТРИНА
РОБІТНЯ В НЬО ЙОРКУ
Roman KUSSOFF1420 AVENUE OF AMERICAS (2nd Floor)
(між 58 і 59 вул.)
NEW YORK CITY

Коли задумате справити нове футро, перемоделювати, направити, або дати до шову, так порадиться в цій справі з досвідченим шкільником Романом Кузовом. Він напевно подбає, щоб ваше футро, джакет чи ковпир були зроблені по найновішій фасонам, солідно та з найкращих матеріалів.

Ціни приступні.
Інформації на телефон: PLaza 9-4238.Коли Плянуєте Вїхати на Вакації то їдьте
на Українську Оселю
в Глен Спей, Н. Й.

Оселя положена в західних горах Catskills, 12 миль на північ від Port Jervis, N. Y.

Першорядні готелів будинки з всіма вигодами, положені в парку, між лісами і озерами та з мальовничими видами.

Ресторан з українськими стравами.

Концерти — спорт — гри — забави — їзда на конях
Водяний спорт на власній 12-акровій озері.

Вже приймаємо резервації.

По інформації та ілюстрований каталог пишіть до:
American Ukrainian Resort Center, Inc.
Glen Spey, New York

УВАГА! ГРОМАДЯНИ!

DUNLEY HAT SHOP

14 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK, N. Y.

Ми на складі НОВІ КАПЕЛЮХИ по найнижчій ціні, — соломи, від \$1.95, вугру та з панамі.
Далше пригадуємо, що маємо відділ МУЖЕСЬКОЇ ГАЛАНТЕРІЇ, а саме: великий вибір першої якості сорочок з короткими рукавами, знаної марки: „JAY-SON“ від 1.35 вугру, дошеним, краватки, шкарпетки, паски, купелені одяги і т. п.
Просимо зайти і переконатись про високу якість матеріалу та низьку фабричну ціну!
Говоримо по-українськи.

Слухайте наші оголошення по радіо-програми п. Мельника кожної неділі між 7—8 год. рано на хвилі 1480, (станція WHOM).

Отворюємо щоденно до 8:30 веч., в п'ятницю і суботу до 10:00.

DUNLEY HAT SHOP

14 ST. MARK'S PLACE (1st. 8. вул. Bet. 2 — 3 Ave.) NEW YORK, N. Y.

СТІНСОН

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОННІ ПЛИТИ

ГАРНИЙ ДАРУНОК ВАШИМ ПРИЯТЕЛЯМ І РІДНИМ

ПОВНУ ОПЕРУ „НАТАЛКА ПОЛТАВКА“

наспівану в КИЇВСЬКІЙ ОПЕРІ
награну на 17-ох нерозбивальних платівках у DE LUXE виданні, в шкіряному альбомі.
МОЖНА НАБУВАТИ ВІД 20-го ЛИПНЯ.
Просимо замовляти вже тепер.ОБМЕЖЕНИЙ НАКЛАД
ПРОДАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ НА ЗАМОВЛЕННЯ ЦІНА \$15.00

МИ МАЄМО НАИБІЛЬШИЙ ВИБІР УКРАЇНСЬКИХ І РОСІЙСЬКИХ ГРАМОФОННИХ ПЛИТ.

Постачання по всіх країнах світу. Домагайтесь повного безплатного каталога плит СТІНСОНА в найближчій крамниці, або пишіть за ними до:

UNION SQUARE MUSIC, Inc.

27 UNION SQUARE WEST, NEW YORK 3, N. Y.

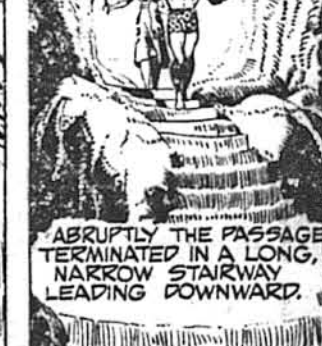
ТАРЗАН, ч. 3098. Вибір.

THE SPIDERS HAD VANISHED, THE BLACK OLES HONEYCOMBED THE WALLS, AND HE MUSTY ODOR COMING THEREFROM, EXPLAINED THEIR SUDDEN DISAPPEARANCE.

Павуки зникли. Чорні дірки шпильників відкрили стіни, а запах пави, що з них виходив, вияснював несподіване зникнення павуків.

ABRUPTLY THE PASSAGE TERMINATED IN A LONG, NARROW STAIRWAY LEADING DOWNWARD.

Раптом коридор скінчився довгими вузькими сходами, що вели вниз.
„Ми мусимо бути глибоко під паладом“, роздумував

„WE MUST BE FAR BENEATH THE PALACE“, TARZAN THOUGHT. „IS THERE ANYONE IN THE CITY WHOM YOU CAN TRUST, AMRA?“

Тарзан. „Чи існує хтось у місті, кому ви могли б довірити, Амро?“
„Тара — певний приятель“, відповіла Амра. „Доб-

TARA IS A SPECIAL FRIEND, TARA LIES ACCORDING TO THE CITY. WE'LL RE- LIEF THERE NO ESCAPE BY THE MAIN PASS.“

ре“, притягнув Тарзан. „Ця віднога, мабуть, веде в місто. Ми повернемося, якщо не буде виходу через головний коридор“.